

Mot Tovatna og Meskaret i bakgrunnen.

(Nils Toldnes)

Bårdsgaarden er et fint utgangspunkt for fotturer i Trollheimen. Det går bilvei helt frem til gården, og det er mange som starter turen her. Fotturistene har mange muligheter. De kan gå vestover til Innerdalen og Kårvatn langs turistforeningens merkede løyper. Fra Bårdsgaarden kan man også følge to forskjellige ruter til Gjevilvasshytta og videre til Jøldalshytta og Trollheimshytta.

Restaurering av Gjevilvasshytta

TROND GJETTUM

Gjevilvasshytta var mitt første møte med TT. Jeg er ikke helt sikker på årstallet, men 11 eller 12 år må jeg ha vært første gangen. Sammen med mor, far og lillesøster Bente trådte jeg en julidag først på 50-tallet inn i hyttas forstue og ble ønsket velkommen av fru Haave i bunad. Velkommen til en ukes fjellferie. Med bading på Gullkysten, bestigning av Tyrikvamfjell, og de første skritt langs de rødmerkede stier. Disse stiene førte inn til det ukjente og spennende: hytter som stod avbildet på TT-serviettene og som bare kunne nåes etter lange dagsmarsjer av barske karer med ryggsekk, beksømsko, krumsnadde og falmet anorakk. Gutten Trond lyttet med spenning og beundring i peisestuen om kvelden når veteranene fortalte.

Ukesferiene på Gjevilvasshytta ble fast sommerinnslag et par, tre år. Turene langs de røde stiene ble gradvis lengre, inntil fortøyningen til den faste stasjon ble kappet, og far og 14-åringen en trøndersk sommerdag med sludd og blåst krysset en flomstor Minilla med kurs mot Jøldalshytta og eventyrlandet Trollheimen som for den senere etterhvert noenlunde voksne mann, bare blir vakrere, mer eventyrlig og mystisk, mer kjærte etter hver sommers berusende og sødmefylte gjensyn. Men det er en annen historie som en nøktern og saklig sivilingeniør ikke godt kan sette seg ned og skrive i årboken om.

Unge Trond møtte den gang i begynnelsen av 50-årene en Gjevilvasshytte som var nokså nyinnviet. Den fredede Sliperstua var flyttet opp fra Oppdal i 1922, og var den første Gjevilvasshytte for TT. I 1952 var Tingstua, den også fredet, flyttet opp fra Meldal og mesterlig sammenbygget med Sliperstua av arkitekt Roar Tønseth sr. TT's prakthytte var Gjevilvasshytta på den tid da bekjentskapet mellom TT og undertegnede startet.

Men tidens tann tærer, og forholdene forandrer seg. Og i 1975 var TT's styre kommet fram til at omfattende arbeider var nødvendig for at hytta skulle fungere tilfredstillende.

Såvel betjeningens boforhold, som arbeidsforholdene på kjøkkenet, tilfredsstilte ikke på noen måte dagens krav til godt arbeidsmiljø. Hyttas vannforsyning var meget vanskelig, og det elektriske anlegg var delvis overbelastet. De sanitære forhold for såvel gjester som betjening var ikke tilfredsstillende. Videre var behovet for et grundig inn- og utvendig vedlikeholdsarbeid ganske tydelig tilstede. Styret besluttet å gjennomføre en større opprustning av hytta. Det ble oppnevnt en egen byggekomite bestående av Franck Rindal, Rolf Trøen, Tore Tønseth og undertegnede for å planlegge og etterhvert gjennomføre opprustningen.

Komiteen tok fatt på det greieste først, og planla og gjennomførte bygging av nytt vannverk høsten 1976. Samtidig ble planleggingen av arbeidene med hytta startet opp. Eksisterende betjeningsfløy stod for nedfalls, og det ble tidlig klart at en restaurering og ombygging av denne ikke ville gi tilfredsstillende resultat. Den gamle betjeningsfløy ble besluttet revet, og planer for ny betjeningsfløy ble utarbeidet. Kjøkkenet ble planlagt ominnredet, og det ble videre planlagt ominnredning av dusj- og badstueavdeling i kjelleren.

Planleggingsarbeidet var ikke enkelt. Gjevilvasshytta består jo av de to fredede bygninger, Sliperstua og Tingstua. Derved kan man ikke foreta seg hva som helst; Riksantikvarens godkjennelse er nødvendig forsåvidt som det gjelder utvendige tiltak. Grunnforholdene er dårlige, tomten er både begrenset og topografisk vanskelig, og TT's økonomi er, som den alltid har vært, ikke noe å skryte av. Arkitekt Tore Tønseth har gjennomført den vanskelige planleggingen på en utmerket måte og har gjort ære på sitt opphav, TT's gamle arkitektmester Roar senior.

Arbeider av et slikt omfang kunne TT vanskelig gjennomføre i et jafs. Styret besluttet å starte med betjeningsfløyen, og deretter ta resten av arbeidene i prioritert rekkefølge etterhvert som man kunne skrape sammen midler. Arbeidene med den nye betjeningsfløyen tok til sommeren 1978, og førte straks til dramatisk. Under rivingen av den gamle betjeningsfløyen kom den nedslående sannhet for dagen: Eksisterende kjøkkenbygg hadde fått slike råteskader i tak og bæ-

Nybygget på Gjevilvasshytta.

(Monrad Kjellby)

rende yttervegger at dets levetid ville være sterkt begrenset. Både styre og byggekommité så heller dystert på situasjonen. Planene og finansieringen forutsatte bare ominnredning av eksisterende kjøkken; nå måtte det altså nybygg til også her. Og det innen kort tid, for nok en kraftig snøvinter kunne lett føre til sammenbrudd av de opprattede bærekonstruksjoner. Det ble å gå til byggelånsbanken og be om forståelse for en vanskelig situasjon. Og det fikk vi. Trondhjems og Strindens Sparebank, med Trondheim kommune som garantist, skaffet nødvendig lånekapital til å bygge nytt kjøkkenbygg i tilknytning til den nye betjeningsfløy. Krisen var over takket være god hjelp. Honnør til både bank og kommune!

Siden gikk det relativt glatt, og påsken -79 ble ny betjeningsfløy og nytt kjøkken tatt i bruk. Betjeningen har fått egen betjeningsstue med flott utsikt, hyggelige soverom, egen dusj- og toilettavdeling, et trivelig og tidsmessig kjøkken, samt en vesentlig økning av hyttas lagerrom i kjelleren under betjeningsfløyen. Ny elektrisk hovedtavle med nye fordelinger, ny og vesentlig større varmtvannsbereder, og, som

tidligere nevnt, nytt vannverk og ny resepsjon/kiosk. I disse dager installeres også automatisk brannvarslingsanlegg for både nybyggene og den gamle hovedhytta.

Ennå gjenstår betydelige arbeider, herunder ut- og innvendig vedlikehold av de gamle bygningene, restaurering av dusjavdelingen i kjelleren, samt en del utvendige arbeider. Med tiden vil det vel også bli nødvendig med nytt uthus og med en selvbetjeningsavdeling til bruk utenom sesongen. Når de resterende arbeider kan utføres, er det ingen gitt å si idag. Først må mer penger skaffes. Men et langt skritt er tatt på veien mot en tidsmessig Gjevilvasshytte.

Det å drive byggearbeid vinterstid i høyfjellet er ingen spøk. Og all ære har de av sitt arbeid, de engasjerte entreprenørfirmaer. Hovedentreprenør var A/S Hulvandskog, rørleggerarbeidene ble gjort av Odd Sæther & Sønn, og A/S Installasjon utførte de elektriske arbeider. Samtlige har utført et fint arbeid under krevende og vanskelige forhold. TT's hjerteligste takk!

Og en takk også til betjeningen på hytta under byggeperioden, med vertinne Solfrid i spissen, som klarte å holde en skikkelig drift av hytta igang under vanskelige forhold med provisorier, graving på tunet, ståk og larm og alt som hører bygging til. Sporty gjort var det!

La oss håpe at vi som endelig resultat om noen år vil ha en Gjevilvasshytte som er en god og trivelig plass å være på både for gjester og betjening, og som forener tilfredsstillende komfort med tradisjonsrikt miljø.

Nymerket rute i Sylene

ROLF HØYEM

For å gi de som går i fjellet forslag til en ny «trekantkombinasjon» i Sylene, merket vi sommeren 1979 en ny rute mellom Skarpdalsvollen og Litlefjell Gruve (nedl.).

Peter Rotvold i Stordalen har ofte hatt spørsmål fra de som kunne tenke seg en utvidet «week-end» i Syltraktene, om mulighetene for å kombinere en tur til Schulzhytta med et besøk på Ramsjøhytta. Så nå kan vi anbefale å starte fra Rotvold og gå den rødmerkete stien nesten frem til Litlefjell Gruve. Her står en skiltstolpe og viser vei sydover, etter rødmerking, først frem til Gilså Gruve (nedl.) og så videre over Litlefjellet til Skarpdalsvollen hvor en møter den gamle merkingen mellom Storerikvollen og Ramsjøhytta.

I stedet for å gå helt frem til Skarpdalsvollen kan en på sydsiden av Gilsåfjellet svinge sydvest til dammen på Finnkoisjøen. Gå over denne og følg så kraftledningen til en møter merkingen mellom Skarpdalsvollen og Ramsjøhytta, ca. 1 km øst for Ramsjøhytta, og følg så merkingen frem til hytta. Vi gjør merksam på at denne rute ikke er merket.

Merkingen mellom Litlefjell Gruve og Skarpdalsvollen følger den gamle ferdsselsåre som starter nede på Ås i Tydal og går over til Stordalen i Meråker.

Denne tildels gjengrodde sti eller vei var i sin tid benyttet av selbygger og tydalinger den gang de lå inne i fjellet og brøt malm. Både på Litlefjell Gruve og Gilså Gruve kan en ennå se tydelig spor etter gruve-arbeidet og mange steder finner en igjen store flate stener lagt ned i myr og over bekker (som klopper), for at folk skulle komme frem mest mulig tørrskodd.

Ingeniør P. O. Rolseth har skrevet «Selbo Kobber-Værk», utgitt av